

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 9662/2025
26.03.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Зорице Булајић, Ирене Вуковић, Драгане Бољевић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужилаца АА и ББ, обоје из ..., чији је заједнички пуномоћник Ратко Манојловић, адвокат из ..., против туженог ВВ из ..., чији је пуномоћник Горан Шоштарић, адвокат из ..., ради деобе породичне тековине, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3467/24 од 19.03.2025. године, у седници одржаној 26.03.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3467/24 од 19.03.2025. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3467/24 од 19.03.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Руми П 37/21 од 04.03.2024. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца АА којим је тражио да се утврди да је сувласник у уделу од 3/8 на непокретности уписаној у лист непокретности број .. КО Хртковци, за зграду за коју није позната намена, у Хртковцима, у Улици ... број ..., саграђену на парцели бр. ..., број зграде на парцели 1, приземље 1, као и њива 2. класе, површине 0,9 а 34 м², што тужени као власник у уделу 1/1 дужан признати и трпети да се на основу ове пресуде тужилац АА упише у катастар непокретности као сувласник у уделу од 3/8. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиље ББ којим је тражила да се утврди да је сувласник у уделу од 1/8 на непокретности уписаној у лист непокретности број .. КО Хртковци, за зграду за коју није позната намена, у Хртковцима, у Улици ... број ..., саграђену на парцели бр. ..., број зграде на парцели 1, приземље 1, као и њива 2. класе, површине 0,9 а 34 м², што тужени као власник у уделу 1/1 дужан признати и трпети да се на основу ове пресуде тужилца ББ упише у катастар непокретности као сувласник у уделу од 1/8. Ставом трећим изреке, обавезани су тужиоци да туженом солидарно накнаде трошкове парничног поступка у износу од 108.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности одлуке до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 3467/24 од 19.03.2025. године, жалба тужилаца је одбијена и првостепена пресуда је потврђена.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиоци су изјавили ревизију због погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, применом члана 404. ЗПП.

Према члану 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14, 87/18, 18/20 и 10/23 – други закон) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

По оцени Врховног суда услови за примену института изузетно дозвољене ревизије из члана 404. став 1. Закона о парничном поступку у конкретном случају нису испуњени. Имајући у виду врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге које су нижестепени судови дали за своје одлуке, у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања у интересу равноправности грађана. Тужиоци у ревизији нису пружили доказе о постојању различитих одлука у истој чињеничној и правној ситуацији као у конкретном случају и супротном пресуђењу судова, па није испуњен ни законски услов који се односи на потребу за уједначавањем судске праксе. Правилна примена материјалног права у споровима са захтевом као у конкретном случају, зависи од утврђеног чињеничног стања, а ревизијом тужилаца се заправо оспорава оцена изведених доказа и утврђено чињенично стање у погледу постојања породичне заједнице тужилаца са сада пок. ГГ и допринос у изграђи спорне непокретности, што у поступку по ревизији није дозвољено на основу члана 407. став 2. ЗПП. Из изнетих разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради деобе породичне имовине поднета је 18.01.2021. године, а вредност предмета спора означена у тужби износи 400.000,00 динара.

Пошто вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**